

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αθήνα και στο Παρίσι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Ο Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης μετά την παρακολούθηση της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων 2024 στο Παρίσι, μεταξύ των άλλων, ασκώντας μια ευγενική κριτική σε όσα παρακολούθησε είπε ότι «η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας το 2004 παραμένει κάτοχος του χρυσού, όχι μόνον για την αισθητική της, αλλά πρωτίστως γιατί λειτούργησε ως θεματοφύλακας της ιδέας του ολυμπισμού και των αγώνων».

- του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

Είναι σημαντικό να δούμε πως επήλθε αυτό το αποτέλεσμα στην Αθήνα.

1. Η Εκκλησία και οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αθήνα

Να θυμίσω σε όσους δεν έχουν ισχυρή μνήμη ή έχουν επιλεκτική μνήμη ότι από τον Σεπτέμβριο του 1997 που η Χώρα μας είχε αναλάβει την διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων του 2004, είχαν διατυπωθή παγανιστικές προτάσεις με την ευκαιρία αυτή για να αναβιώση η πολιτιστική ατμόσφαιρα των Αγώνων που γίνονταν στην αρχαία Ελλάδα με την κυρία πρόταση ότι «ο ολυμπισμός είναι τρόπος ζωής για τους Έλληνες».

Τότε, επειδή αισθάνθηκα ότι υπάρχει περίπτωση να επιδιωχθή η αναβίωση των αρχαίων ειδωλολατρικών τελετών, της αρχαίας λατρείας του Δωδεκαθέου, δηλαδή τελετές παγανιστικές, έγραψα σχετικό άρθρο στην Εφημερίδα της Μητροπόλεώς μας «Εκκλησιαστική Παρέμβαση» και στην συνέχεια υπέβαλα πρόταση στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος τον ίδιο μήνα, δηλαδή τον Σεπτέμβριο του 1997. Σκοπός της προτάσεώς μου ήταν να συγκροτηθή Επιτροπή από πλευράς Εκκλησίας με σκοπό να προταθούν τρόποι για να προβληθή κατά την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, η διαχρονική παράδοση της Ελλάδος μέχρι σήμερα από τον αρχαίο ελληνισμό στον χριστιανικό ελληνισμό μέχρι τον νεοελληνισμό, ώστε να μη γίνουν μονομερείς παρουσιάσεις και δοθή η εντύπωση ότι στην Ελλάδα ζούν αρχαίοι Έλληνες.

Η βασική αρχή ήταν ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην αρχαία Ελλάδα είχαν τρία βασικά γνωρίσματα: Πρώτον άρχιζαν με θυσία στους θεούς (θρησκευτικό πρόγραμμα), ακολουθούσε το θέατρο με τις τραγωδίες (κάθαρση των θεατών) και ολοκληρώνονταν με τους αγώνες των αθλητών στο στάδιο, αφού περνούσαν μέσα από μια σήραγγα - «κρύπτη», ένδειξη ότι περνούσαν μέσα από την άσκηση στο φως του ηλίου.

Αυτό σημαίνει οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν Αγώνες ψυχοσωματικοί και όχι παιχνίδια, όπως τους αποκάλεσαν οι Ρωμαίοι, και σήμερα λέγονται Games, ούτε ήταν Desport (ξέσπασμα-διασκέδαση), όπως τους αποκάλεσαν οι Άγγλοι-Γάλλοι και κατέληξε η λέξη Sport. Άλλο είναι ο αθλητισμός, όπως επικρατούσε στην αρχαία Ελλάδα, και άλλο είναι η διασκέδαση-παιχνίδι, αναμειγμένο με μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, όπως, δυστυχώς, γίνεται σήμερα.

Να επισημανθή ακόμη ότι ο τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος Χριστόδουλος έγραψε άρθρο στο «Βήμα» τον Φεβρουάριο του 1998 με τίτλο «Έξι προτάσεις για το 2004» και υπότιτλο «Η μεγάλη ευκαιρία της Ολυμπιάδος που δεν πρέπει να χαθεί», με σοβαρές προτάσεις.

Στην συνέχεια ο μακαριστός Χριστόδουλος με την άνοδό του στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο, τον Απρίλιο του 1998, ενδιαφέρθηκε και για το θέμα των Ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα του 2004. Έτσι, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου, κατά την Συνεδρίαση του Μαρτίου 1999, συνεστήθη Επιτροπή παρακολούθησης των Ολυμπιακών αγώνων υπό την προεδρία μου, και στελεχώθηκε με αξιόλογα μέλη από όλους τους φορείς της κοινωνίας μας που είχαν εξειδικευμένες γνώσεις πάνω στο θέμα του αθλητισμού.

Έπειτα, με δεύτερη απόφασή της η Ιερά Σύνοδος, με πρότασή μου, τον Ιούνιο του 1999, διήρυνε τον σκοπό και την σύνθεση της Επιτροπής, πάλι υπό την προεδρία μου, για να ευρεθούν τρόποι συμμετοχής της Εκκλησίας μας στην όλη διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων, να παρουσιασθή η προσφορά της Ορθόδοξου Εκκλησίας στον Ελληνισμό, να μελετηθούν τρόποι επικοινωνίας της Εκκλησίας με αθλητές προερχόμενους από ορθόδοξες Χώρες, να διοργανωθούν διάφορες εκδηλώσεις για την εξισορρόπηση μεταξύ σώματος και ψυχής, και γενικά να αντιμετωπισθή ορθά το θέμα «Εκκλησία και αθλητισμός».

Αυτή ήταν μια απόφαση σημαντική, πρωτοπόρα, ηγετική με πολλές προεκτάσεις, όπως θα φανή πιο κάτω.

Η Επιτροπή μας αυτή εργάστηκε για πέντε (5) χρόνια, από το 1999 μέχρι το 2004, με μεθοδικότητα και επιστημονικότητα σε πολλές και πολύωρες Συνεδριάσεις, συμμετείχαμε σε ανάλογες εκδηλώσεις της Πολιτείας με θέσεις μας, επικοινωνήσαμε με τον Δημήτρη Παπαιωάννου που είχε αναλάβει την διοργάνωση των τελετών των Ολυμπιακών αγώνων και αναπτύξαμε τις προτάσεις μας, έγιναν Συνέδρια και Σεμινάρια κ.α. για να βοηθήσουμε στην καλή διοργάνωση της τελετής, που θα έδειχνε την ιστορία και την διαχρονική παράδοσή μας.

Ειδικά, ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κυρός Χριστόδουλος επανειλημμένως ήλθε σε προσωπική επικοινωνία με την Πρόεδρο της Επιτροπής της Πολιτείας κ. Γιάννα Αγγελοπούλου, και στην Αρχιεπισκοπή και στο Γραφείο της, ώστε να διοργανωθεί μια τελετή που να παρουσιάζει την διαχρονική παράδοση του Έθνους μας. Ήμουν παρών σε μια τέτοια συνάντηση που ήταν και ο Πρόεδρος της Ολυμπιακής Επιτροπής, και συνομιλούσαν και οι τρεις σε άπταιστα γαλλικά.

Αποτέλεσμα αυτής της δραστηριότητας ήταν αφ' ενός μεν η ανακαίνιση του Οικοτροφείου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, στην Αγία Βαρβάρα, αφ' ετέρου δε, με δυναμική παρέμβαση της κ. Γιάννας Αγγελοπούλου, η συμμετοχή της χωρωδίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών στην τελετή έναρξης, που τραγούδησε τον ύμνο των Ολυμπιακών αγώνων, ώστε να φανή σε όλο τον κόσμο η παρουσία της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ελλάδα.

Είναι σημαντικό να γραφή, όπως έχει εντοπισθή και από άλλους, ότι στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004 συνυπήρχαν αρμονικά τα αρχαία σύμβολα με σύγχρονα στοιχεία, όπως η διπλή έλικα του DNA και άλλα. Επίσης, υπήρξε συνεχής παρουσία επιλεγμένων Κληρικών στο Ολυμπιακό χωριό για την υποστήριξη των Ορθοδόξων αθλητών. Σε αυτό το έργο βοήθησε αποτελεσματικά ο τότε Γραμματέας της Επιτροπής μας Αρχιμ. π. Παύλος Ιωάννου, μετέπειτα Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης, ήδη κεκοιμημένος, μαζί με μια ομάδα καταλλήλων και εκπαιδευμένων Κληρικών.

Ένα θετικό αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήταν ότι στην τελετή της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων φάνηκε η όλη παράδοση του Ελληνισμού μέχρι σήμερα.

Βεβαίως, δέχθηκα, εγώ προσωπικά και τα μέλη της Επιτροπής μας, καθώς, επίσης, και ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ισχυρές επιθέσεις, τόσο από κύκλους αρχαιολατρών που είχαν άλλα σχέδια για την τελετή διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004, όσο και από συντηρητικούς κύκλους της Εκκλησίας μας, οι οποίοι δεν είχαν καταλάβει πλήρως τον σκοπό της Επιτροπής της Εκκλησίας στο θέμα αυτό. Όπως εξήγησα προηγουμένως, θέλαμε να μη παρεκκλίνουν οι Αγώνες σε άλλους σκοπούς, να βοηθήσουμε στο να παρουσιασθή η διαχρονική παράδοση του Έθνους μας και να κάνουμε αισθητή την παρουσία μας και την ποιμαντική διακονία μας στο Ολυμπιακό χωριό με την συνάντησή μας με ορθοδόξους αθλητές που είχαν έλθει από όλες τις Χώρες του κόσμου.

Όλο αυτό το έργο που επιτέλεσε η Επιτροπή μας, με την συνδρομή και την συμπαράσταση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου φαίνεται ανάγλυφα στην εισήγηση που ανέπτυξα, ως Πρόεδρος της

Συνοδικής Επιτροπής, στην Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος τον Οκτώβριο του 2002, προ της ενάρξεως των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα.

Τα βασικά σημεία της εισηγήσεως ήταν: 1. Η απόφαση της Ιεράς Συνόδου για την συγκρότηση της Συνοδικής Επιτροπής. 2. Σκοπός της ενεργοποίησής της Εκκλησίας στο θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και του αθλητισμού. 3. Αποφάσεις της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής για την καλή διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αυτό φαίνεται και στην αναφορά που υπέβαλα ως Πρόεδρος της Συνοδικής Επιτροπής στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο τον Σεπτέμβριο του 2004, μετά το πέρας των Ολυμπιακών Αγώνων, με την οποία ενημέρωνα πλήρως την Σύνοδο για το έργο που επιτελέσαμε. Η αναφορά είχε δύο σημεία. Πρώτον, παρατηρήσεις για τον τρόπο που εργασθήκαμε στο Ολυμπιακό χωριό με τους αθλητές από ορθόδοξες Χώρες, δεύτερον, ο κατάλογος των Ιερέων που διακόνησαν στο Ολυμπιακό χωριό, τρίτον, ημερολόγιο ιερών Ακολουθιών και ποιμαντικής διακονίας στο Παρεκκλήσιο του Ολυμπιακού χωριού, τέταρτον, γενικές παρατηρήσεις από την εμπειρία αυτήν, όπως τις κατέγραψε ο Γραμματέύς της Επιτροπής μας Αρχιμ. π. Παύλος Ιωάννου.

Στους χαιρετισμούς που απηύθυνα στους Έλληνες Ολυμπιονίκες, και τους Παραολυμπιονίκες που έλαβαν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και ιδιαιτέρως σε όσους έλαβαν μετάλλια, στην εκδήλωση που έγινε στην Αίθουσα Συνεδριάσεων και Τελετών της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, με πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, παρουσίασα όλη την προσφορά της Εκκλησίας στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Έτσι εξηγείται που στην τελετή έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα εξελίχθηκαν όλα ομαλά, παρουσιάσθηκε η διαχρονική παράδοση του Έθνους μας, έστω με μερικές ελλείψεις, και, κατά τον Πρωθυπουργό, η Ελλάδα «παραμένει κάτοχος του χρυσού» στο θέμα της διοργανώσεως τελετών Ολυμπιακών Αγώνων.

Αιωνία η μνήμη του Αρχιμ. π. Παύλου Ιωάννου, του Πρωτοπρ. π. Γεωργίου Μεταλληνού, της ηθοποιού Άννας Συνοδινού και άλλων μελών της Επιτροπής μας. Και πάνω από όλους αιωνία η μνήμη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, που συνέλαβε τις διαστάσεις αυτού του θέματος και έδειξε αποφασιστικότητα στην συνδρομή της Εκκλησίας και στο θέμα αυτό.

2. Η νοοτροπία του Woke κινήματος στο Παρίσι

Τα θυμήθηκα όλα αυτά, διότι η τελετή διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι, πριν λίγες ημέρες, όπως έχει παρατηρηθεί ήταν έκφραση του συγχρόνου

κινήματος Woke (αφύπνηση), σύμφωνα με το οποίο μέχρι τώρα όλοι ήμασταν και είμαστε σε ύπνωση, και μερικοί θέλουν να μας ξυπνήσουν! Δυστυχώς, δεν έχουν καταλάβει ότι η βάση της παραδόσεως ενός τόπου, ενός λαού και ενός πολιτισμού δεν αποσαθρώνεται για να παρουσιασθή δέθεν η σύγχρονη ζωή. Η «σύγχρονη» ζωή που αποδεσμεύεται από την παράδοση είναι καταστροφική, κατεδαφιστική.

Έχουν παρατηρήσει ότι η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι ήταν μια γιορτή Μπαρόκ, όπως γίνονταν στις Ευρωπαϊκές πόλεις τον 17ο αιώνα (Έφη Φαλίδα). Επίσης, έβλεπε κανείς καθαρά τα χρώματα του ουρανού τόξου που είναι σημαία της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+, καθώς έγινε και η συνύπαρξη του Διόνυσου με το ασεβέστατο τερατούργημα του φερόμενου ως «Μυστικού Δείπνου» που ήταν «σκηνή χλευασμού και εμπαιγμού του Χριστιανισμού» και «παγανιστικές γιορτές», εν ονόματι «του σεβασμού της διαφορετικότητας».

Πάντως, από όσων έχουν γραφή για το κίνημα «woke» (αφύπνηση) φαίνεται ότι ο όρος χρησιμοποιήθηκε την δεκαετία του 1960 στην Αμερική, από «την αφροαμερικανική κοινότητα του Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ στον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και την αστυνομική βία». Έκτοτε χρησιμοποιείται για να δηλωθή η «απονομή δικαιοσύνης, η προστασία των μειονοτήτων, η καταπολέμηση των ρατσιστικών διακρίσεων και των κοινωνικών ομάδων».

Σήμερα την λέξη «woke» οικειοποιήθηκαν ομάδες που «αυτοπροσδιορίζονται ως προοδευτικοί, αντισυστημικοί και ως θεματοφύλακες των δικαιωμάτων των μειονοτήτων που υφίστανται διακρίσεις πάσης φύσεως». Αυτό συνιστά τον απόλυτο δικαιωματοισμό!

Γράφηκε χαρακτηριστικά: «Οι “woke” συμπεριφέρονται ως μία νέα πεφωτισμένη πρωτοπορία που έχει ένα είδος θρησκευτικής αποκάλυψης, που τους έκανε να ξυπνήσουν από έναν μακρύ ιστορικό λήθαργο και να αποκτήσουν επίγνωση των απαράδεκτων διακρίσεων που τους επιβάλλει ο δυτικός πολιτισμός και ο λευκός άνδρας. Δεν υπάρχει συγχώρεση γι’ αυτούς, έτσι επιλέγουν τον αγώνα για την αποδέσμευσή τους».

Μάλιστα, για αυτούς που ακολουθούν το κίνημα «Woke», που είναι «κουλτούρα αποδόμησης» των πάντων, «ο Αριστοτέλης είναι απολογητής της δουλοκτησίας», «ο Πλάτωνας είναι λευκός φιλόσοφος άρα ύποπτος εκ των προτέρων μιάς και ανήκει στην κυρίαρχη φυλή», «τα μαθηματικά είναι μια επιστήμη ρατσιστική και φαλλοκρατική», «ο Σαίξπηρ είναι σεξιστής», «ο Βολταίρος είναι αντισημίτης», «ο Βίκτορ Ουγκώ είναι ρατσιστής», «ο αρχαιοελληνικός ορθολογισμός είναι ρατσιστικός», «ο Τσαικόφσκι είναι ρατσιστής». Για το κίνημα «Woke» θεωρείται ότι «η πολιτική των ταυτοτήτων περιχαράκωνει τα άτομα σε εθνοτικές ή φυλετικές κατηγορίες οι οποίες αναπόφευκτα αντιτίθενται η μία στην άλλη. Έτσι,

οι έγχρωμοι εναντιώνονται στους λευκούς, οι γυναίκες στους άνδρες, οι ομοφυλόφιλοι στους ετερόφυλους, οι έγχρωμες φεμινίστριες στις λευκές, οι νεοφεμινίστριες στα τράνς άτομα» κλπ.

Να σημειωθεί ότι ο Υπουργός Παιδείας της πρώτης θητείας του Μακρόν στην Γαλλία, Ζαν Μιέλ Μπλανκέρ, βλέποντας τις συνέπειες των Woke culture (αφύπνηση κολτούρας) δήλωσε ότι το κίνημα Woke είναι ένα μικρόβιο που θέλει να θυμματίσει τη δημοκρατία» (Advertisement ATHENS).

Τα προβλήματα που αναφύονται από την Woke culture είναι πολλά και αυτά εκφράσθηκαν στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι, έστω και με την προοπτική της φερομένης ως συνύπαρξης. Σε άλλο άρθρο μου που θα δημοσιευθεί προσεχώς θα εξετασθή το θέμα πως από τον Διαφωτισμό φθάσαμε στην σύγχρονη ανατρεπτική εποχή.

Επανερχόμενος στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι θα ήθελα να αναφέρω ότι σε μια διάλεξη που έδωσα σε Πρωτεύουσα Κράτους της Κεντρικής Ευρώπης (δεν γράφω το όνομά της για να μη φανερώσω αυτό που θα ακολουθήσει) κάποια αξιόλογη και με κύρος επιστήμονας Ορθόδοξη Ελληνίδα, που έλαβε το διδακτορικό της από το Πανεπιστήμιο της Σορβόνης σε ιστορικά θέματα, και εκροσώπησε την Χώρα μας σε μεγάλους Οργανισμούς, μου είπε: «Σεβασμιώτατε, να προσεύχεσθε για τους Χριστιανούς της Γαλλίας». Με αυτό εννοούσε τις δοκιμασίες που διέρχονται οι Χριστιανοί στην Γαλλία με το να είναι Χριστιανοί!! Αυτό φάνηκε στην τελετή των Ολυμπιακών Αγώνων που διοργάνωσε η Γαλλία.

Πάντως, η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα του έτους 2004 είχε αυτήν την σοβαρότητα και την επιτυχία, διότι τότε, εκτός των άλλων, συνεργάστηκε στενά η Οργανωτική Επιτροπή, η Πολιτεία και η Εκκλησία και παρήχθηκε αυτό το σοβαρό αποτέλεσμα. Αυτό δημιούργησε μια υποθήκη για την γενιά μας και τις επόμενες γενιές.